

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jo, at det gavner miljøet. Når vi får et miljøindeks, som ifølge alle eksperter på området ikke har noget som helst at gøre med miljøindeks, men som bare er sådan en lidt tilfældig opmåling af de ting, som man nu har lyst at måle på, hvor man springer halvdelen over, hvor man adderer tal, der ikke kan lægges sammen, det svarer jo til at lægge æbler og pærer sammen eller lignende, og så ved jeg godt, at man får frugt ud af det, men særlig videnskabeligt er det jo altså ikke.

Når man ikke har nogen mulighed fra industriens side for at undgå afgifterne osv., vil vi ikke medvirke. Vi synes, der skal være mening i galskaben, og vi vil gerne have det gjort rigtigt.

Aage Frandsen (SF):

Da Folketinget helt tilbage i 1997 besluttede at forhøje emballageafgiften, havde det helt tydeligt nogle negative virkninger i forhold til, at afgiften blev forhøjet, og der var sådan nogle grænseområder mellem forskellige typer af emballage, hvor man kunne sige: Hvorfor var det omfattet, og hvorfor var noget andet ikke omfattet?

Det er jo derfor, der skete nogle ændringer i 1998 med henblik på at gøre det mere stringent, gøre det mere rimeligt, i forhold til de forskellige former for emballage. Men på det tidspunkt var der almindelig enighed om, at det ikke var det ideelle, og at det ideelle ville være, at man på et tidspunkt kunne finde frem til et afgiftssystem, der byggede på et miljøbaseret indeks.

Et sådant indeks kan være mere eller mindre ideelt, og man kan vente på at lave det ideelle til evig tid næsten, for det ideelle kan nok ikke findes, men man kan så finde noget, der er næsten ideelt. Og det, der var aftalen i 1998, var, at når vi har noget, der er klart bedre og i højere grad bygger på miljøhensyn, ja, så skal vi forsøge det, og så skal vi gøre det. Og det er derfor, jeg mener, at man kan sige, at skatteministeren har levet op til det, som var aftalen dengang. Det, der var tilkendegivet over for Folketinget på det tidspunkt, var, at man så i løbet af 2 år skulle finde frem til noget nyt og beregne sig til et nyt grundlag.

At der kan stilles spørgsmål om det her, om det er det ideelle: Ja, selvfølgelig kan man det, for det er mennesker, der skal lave det. I forhold til de komplicerede ting, der er, kan man nok sige: Det her er måske nok ikke det ideelle. Nej,

men hvis vi venter på det ideelle, kan vi vente længe, og det tror jeg er det, nogle er interesseret i, at man skal vente meget længe. Og når man kritiserer det tidligere system og siger, at det ikke var godt nok ud fra et miljøsynspunkt, er det selvfølgelig overraskende at få at vide, at det var bedre bare at forhøje de afgiftssatser lidt, for det var jo det grundlag, man var uenig i dengang.

Det er derfor, vi siger, at det forslag, der er her byggende på et miljøbaseret indeks, på et såkaldt LCA-indeks, er klart bedre end det, vi har, og når vi har noget, der er klart bedre end det, vi har, skal vi tage det. Og derfor støtter vi klart forslaget, og vi støtter også de andre elementer, der ligger i forslaget, med at der er andre områder, som ligger uden for selve emballage Lovgivningen, som vi fører over i denne lovgivning, sådan at det bliver mere stringent.

Man kan sige, at det, der blev lavet i 1997, hvor man forhøjede afgiften ret voldsomt, havde nogle u hensigtsmæssige effekter, og at det var et eksempel på, at folk synes, at det, Folketinget laver, når man mangler nogle penge i kassen, ikke altid er det mest ideelle. Men det, vi laver nu, er i forhold til, hvad vi jo gerne vil opnå, nemlig at vi skal have noget provenu i kassen, det er én ting, men vi skal også, når det drejer sig om miljøafgifter, have et indeks, som er miljørigtigt. Og det her lovforslag har klart et formål: Det har et pengeformål, og det har også det formål at fremme et bedre miljø. Og begge dele er efter vores opfattelse tilgodeset med det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til hr. Aage Frandsen, at hvis det, det handlede om, var at få penge i kassen – og det blev jo sagt helt klart, i hvert fald fra SF's ordfører, at det var det, det handlede om; jeg lagde godt mærke til, at den socialdemokratiske ordfører talte om, at man ville have miljøskatter, og så ville man kunne spare på indkomstskatte, det sidste har jeg svært ved at se nogen sinde bliver virkelighed – så siger de berørte industrier, at så er det en bedre måde at gøre det på ved at hæve de øjeblikkelige satser end ved at indføre et miljøindeks, som intet har med miljø at gøre, men bare har et pænt navn. Det er det sædvanlige fra S' og SF's side, at man taler om grønne afgifter, og i virkeligheden er det røde skatter.